

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

§. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

fimi Episcopi de presenti negotio sententiam, regulamque præscripsit, quam nos quoque secuti, formam illam executioni mandavimus Canonicum, Apostolicumque iudicium in illum (Nestorium) proferentes. Vides sententiam Romani Pontificis tanquam regulam præscriptam executioni mandatam, & beatum Petrum, dum iudicia de rebus Ecclesiasticis ore sui successoris pronuntiat, humiliter auditum.

Sed ne potes, singulares tantum Episcopos ita sensitisse, ac dixisse, toto Concilio, saltem suo silentio consentiente, Summorum Pontificiam, ut beati Petri sententiam, esse suscipiendam. In Concilio Generali Chalcedonenli art. 2. lecta epistola S. Leonis Papæ ad Flavianum Archiepiscopum Constantinopolitanam, in qua Eutycheus doctrinam, ut hæreticam damnabat, & fidei Orthodoxæ normam præscribebat, reverendissimi Episcopi clamaverunt; Hæc Patrum fides, hæc Apostolorum fides, omnes ita credimus, Orthodoxi ita credunt. Anathema ei, qui ita non credit. Petrus per Leonem ita locutus est &c. Sed iniquis, ita clamatum est, quia revera Episcopi sancti Leonis doctrinam cum recta fide consentire iudicant, hinc tamen regula generalis constitui non potest. Certè hoc, ut supra insinuavi, parum non est, quod in hoc, & in reliquis Conciliis Generalibus sententia Summorum Pontificum de rebus fidei toti Ecclesiæ pronuntiata, ut orthodoxa suscepta fuerit. Verùm hunc iudicij Romani Pontificis eum fide consentium, non redditioni sancti Leonis, sed ejus dignitati tribuendum, id est, lumini Spiritus sancti, beato Petro, ejusque Successoribus, ne deficeret eorum fides, à Christo impetrato, non solum ultima illa verba: Petrus per Leonem ita locutus est, significant; Sed etiam Synodica ad sanctum Leonem epistola, ubi Concilium eum fides custodem, & sancti Petri interpretem appellat; Quam, inquit de fide loquens, ex præcepto Legislatoris venientem usque ad nos ipse servasti, vocis beati Petri omnibus constitutus interpretis. Non est supervacaneum pronomen, ipse, indicat enim, Romanum Pontificem specialiter esse vocatum à Christo fidei custodem, & vocis beati Petri omnibus constitutum interpretem. Statim autem Concilium profiteretur se, sancto Leone Authore, Antilitre, sive Præsidi, ea enim est vocis græcæ significatio, veritatem fidelibus ostendisse. Unde & nos te ut Duce[m] utiliter habemus Ecclesiæ filijs hereditatem, sortemque veritatis ostendimus. . . . quibus tu quidem sicut membris Caput præeras, in his, qui tuum tenebant ordinem, benevolentiam præferens. In 3. parte A. Concilij Chalced. cap. 2.

Eam Romani Pontificis dignitatem, & autoritatem generatim explicat beatus Petrus Chryzologus Episcopus Ravennas litteris ad Eutychem in 1. par. A. ejusdem Concilij rescriptis; Quoniam beatus Petrus, qui in propria Sede vivit, & præsidet, præstat querentibus fidei veritatem. Quomodo vivit, & præsidet in propria Sede, nisi quia, ut supra notavimus, ejus Successor, in fidei veritate toti Ecclesiæ exponenda, indeficienter gaudet, si-

cut ille, Spiritus sancti auxilio, & ductu præstat querentibus fidei veritatem.

Agatho Papa suum de rebus fidei iudicium etiam ante Concilij Universalis acceptationem, irreformabile esse non dubitabat; quandoquidem Legatos ad Concilium sextum Generale mittens, in secunda, quam ad Imperatorem Constantinum rogatum ejusque fratres Heraclium & Tiberium scripsit, epistola, quæque in A. 4. Concilij recitata fuit, auctoriter, ac securè pronuntiat, se suis Legatis mandasse, non ut quæ ipse cum suo Concilio declaraverat, tanquam dubia, & incerta examinarentur, sed ut certa, & immutabilia publicarentur. Personas, inquit, prævidimus dirigere, non tamen tanquam de incertis contendere, sed ut certa, atque immutabilia compendiosè definitione proferre. Mox condemnationis sententiam profert in eos, qui tradita à se doctrinæ contradicerent; Qui verò hæc confiteri noluerint, ut insectos Catholica, atque Apostolica confessioni, perpetuæ condemnationis reos esse censemus. Quis ita, nisi vel imprudentissimus, vel de suæ veritate sententiæ certissimus, loqui audeat, à Concilio Oecumenico, si falsa proferret, vel injusta, mox redarguendus? Numquid autem Summus ille Pontifex Concilio visus est, nimiam sibi tribuisse autoritatem? Ejus doctrinam non solum ut veram, sed etiam tanquam à Spiritu sancto dictatam, & à beato Petro prolata[m] se suscipere declaravit, primò Dometius Episcopus Prusianos his verbis: suggestiones directas à Patre nostro Agathone sanctissimo Archiepiscopo Apostolica, & principalis sedis antiquæ Romæ, tanquam ex Spiritu sancto dictatas per os sancti, ac beatissimi Principis Apostolorum Petri, & digito prædicti beatissimi Papæ Agathonis scriptas suscipio, & amplector, & ita credo, ita sentio. Totum deinde Concilium sententiam Agathonis in prædicta epistola contentam amplexum est, & Macharium Patriarcham Antiochenum eam admittere reculantem deposuit.

In prima verò epistola docet apertissimè Agatho, Ecclesiam Romanam, non solum in fide non deficere, sed ejus etiam esse, reliquos omnes in fide confirmare. Spiritales oves Ecclesiæ, inquit loquens de beato Petro, ab ipso Redemptore omnium ternâ commendatione pascendas suscepit, cujus annitente præsidio, hæc Apostolica ejus Ecclesiæ nunquam à via veritatis in qualibet erroris parte deflecta est, cujus auctoritatem, utpote Apostolorum omnium Principis, semper omnis Catholica Christi Ecclesiæ, & Universales Synodi fideliter amplectentes, in cunctis secuta sunt, omnesque venerabiles Patres Apostolicam ejus doctrinam amplexi, per quam & probatissima Ecclesiæ Christi lumina claruerunt, & sancti quidem Doctores Orthodoxi venerati, atque secuti sunt. Hæretici autem falsis criminationibus, ac derogationum odijs insecti. Et quibusdam interjectis: Hæc est enim veræ fidei regula, quam & in prosperis, & in adversis vivaciter tenuit, ac defendit hæc spiritualis Mater vestri tranquillissimi imperij, Apostolica Christi Ecclesiæ, quæ per Dei Omnipotentis gratiam à tramite Apo-

A a a a

Stolica

Disquis. III.

...que a debet motendum est, ut...
...fiscopi Gallicani, omnibus vero...
...Ecclesiarum suorum nisi, hæc...
...potius nunquam fuerit, hæc...
...rare coram, eo præsertim...
...rsum regente Pontifice, qui...
...am, maxima cum gravitate...
...narrare res omnes, præsertim...
...at.

6.
7.
8.
9.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

folica traditionis nunquam errasse probabitur, nec hæreticis novitatibus depravata succubuit. Sed ut ab exordio fidei Christianæ percepti ab Authoribus suis Apostolorum Christi Principibus, illibata fide tenus permanet, secundum ipsius Domini Salvatoris pollicitationem, quam suorum discipulorum Principi in sacris Evangelij fatuus est: Petre, Petre inquis, ecce Iathanas expevit, ut eribraret vos, sicut qui cribrat triticum: ego autem pro te rogavi, ut non deficiat fides tua; & tu aliquando conversus confirma fratres tuos. Consideret itaque vestra tranquilla Clementia, quoniam Dominus, ac Salvator omnium, cuius fides est, qui fidem Petri non deficiam promisit, confirmare cum fratres suos admonuit, quod Apostolicos Pontifices meæ exiguitatis Prædecessores confidenter fecisse semper, curâ est cognitum. Non ergo pro Iolo Petro, sed pro Petri successoribus rogavit Christus, ne deficeret eorum fides, ut scilicet possent fratres confirmare, si quando in fide vacillarent.

20. Utamque autem epistolam, quomodo exceperit Concilium, testati sunt non solum singillatim aliqui Episcopi, sed ipsismet Concilium univertum, non solum nihil adversus testimonia in favorem sanctæ Sedis prolata excipiens, sed & submissionem significans his verbis; Sancta & universalis Synodus suscipiens & expansis manibus amplectens tam suggestionem, quæ à sanctissimo, ac beatissimo Agathone Papa antiquæ Romæ facta est. . . . adeoque amplexa est, & alteram Synodalem suggestionem, quæ missa est à sacro Concilio, quod est sub eodem sanctissimo ac beatissimo Papa, &c. In epistola ad eundem Agathonem; Tibi ut primæ Sedis Antistiti universalis Ecclesiæ, quid agendum sit, relinquimus, stanti super firmam fidem Petram, libenter perlectis veræ confessionis litteris à vestra Beatitudine ad piissimum imperatorem missis, quas ut à Summo Apostolorum vertice Divinè perscriptas agnoscimus, per quam exortam nuper multiplici erroris hæreticam sectam depulimus. Confer illa cum ijs, quæ supra ex alijs Concilij regulimus, & observabis, quantum inter se concordent in veneranda fidei beati Petri soliditate, ejusque Successoribus illius Apostoli Romanis Pontificibus agnoscenda continuatione. Sed progrediamur ulterius, ut veluti perpetua texatur Traditionis series.

S. II.

Adversariorum argumenta à Launoio præcipue reproducta, & ab Authore tract. de libert. Ecclesiæ Gallicanæ lib. 7. cap. 15. & 16. discossa referuntur cum suis responsionibus, & conclusione super ijs reflexiva.

ARGUMENTUM I. Launoij.

II. Iohannes Launoius par. 5. epist. 1. conatus est S. Stephanum non minus, quam S. Cyprianum in errore circa Baptisma hæreticorum versatum probare; quia scilicet sicut iste nullorum, sic ille omnium omnino hæreticorum Baptisma probabat, modò Christi Ba-

ptisma esset. Hoc autem sic ostendere nititur; Sanctus Augustinus in lib. de unic. Baptismo cap. 14. asserit, quod Stephanus Baptisma Christi in nullo iterandum esse censerebat, & hoc sententiam graviter succensebat. In libro autem 3. contra Donatistas cap. 15. Quod si Evangelicis verbis in nomine Patris & Filij & Spiritus sancti, Marcum Baptisma consecratur, integrum erat Sacramentum. Sanctus verò Cyprianus, inquit Launoius epistola ad Tubasianum scribit, Marcianum non baptizasse in nomine Patris & Filij & Spiritus sancti. Ex quibus concludit: Quapropter nemini mirum videri debet, Dolorem sanctum (loquitur de B. Augustino) Romano Pontifici indeficientis iudicij privilegium nusquam adscribere, nec illum pro supremo, vel ultimo controversarum fidei Iudice habere. Quippe Iudex talis nusquam errare debet, ut Stephanus hanc in re errasse Augustinus significat, consentiens, Baptisma, qui verbis Evangelicis, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti non consecratur, cassum & irritum esse, contra quem Stephanus in epistola ad Africanos decreverat.

Responsio.

AUthor tract. de libert. Eccles. Gallic. tit. cap. 15. solidissime respondet primò falsum esse, sanctum Augustinum contempsisse, aut saltem significasse, Baptisma, qui verbis Evangelicis in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti non consecratur, cassum & irritum esse. Dicit quidem Augustinus loco supra citato, Baptisma, si ita consecratur, integrum esse Sacramentum, non tamen negat, Baptisma in nomine Christi collatum valere, quæ duo valde diversa sunt, sciebat enim Magistrum suum S. Ambrosium lib. 1. de Spiritu sancto cap. 3. quem postea plures secuti sunt, quos citat Bellarminus de Baptismo l. 1. cap. 3. validum putasse. De hujus sententiæ veritate non est modò questio, (eam optimè tractavit Bellarminus loco citato) sed de sancti Augustini testimonio.

Secundò. Falsum est, sanctum Stephanum docuisse, Baptisma sine expressa invocatione sanctissimæ Trinitatis valere. Contrarium testatur Firmilianus in epistola ad S. Cyprianum, inter cujus epistolas est ordine 75. in edit. Pam. & Rigal. Refertur etiam à Philippo Labbeo tom. 1. Concilior. Sic enim scribit Firmilianus Cæsareæ Cappadocum Episcopus de S. Stephano, & alijs, qui sancto huic Pontifici consentiebant: Illud quoque absurdum, quod non putant querendum esse, quis sit ille, qui baptizaverit, eò quod qui baptizatus sit, gratiam consequi poterit, invocata Trinitate nominum Patris & Filij, & Spiritus sancti. Quibusdam interjectis, addit: Non omnes autem, qui nomen Christi invocant, audiri, & invocationem suam consequi aliquid gratiæ posse; Dominus ipse manifestat dicens; multi venient in nomine meo dicentes; Ego sum Christus, & multos fallent. Nulla quippe differentia est inter Pseudopropheta & Hæreticum. Nam ut ille in nomine Dei, aut Christi, ita iste in Sacramento Baptismi fallit. Ex quibus colligitur, illum invo-